

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 9Er/1514/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213219819
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Banghová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4213219819.2

Uznesenie

Okresný súd Komárno v exekučnej veci oprávneného: Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti povinnému: Z. R., T.. XX.XX.XXXX, R. O.. XX/XX, Y., občan SR, o vymoženie pohľadávky vo výške 277,67 eur a trov exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora Mgr. Stanislava Poláka, Exekútorový úrad Nitra, Moyzesova 5, pod sp.zn. 9Er/1514/2013 (EX 5076/2013) z a s t a v u j e .

Súd p r i z n á v a súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 44,51 eur.

Súd oprávnenému ukladá povinnosť z a p l a t íť titulom trov exekúcie súdnemu exekútorovi 44,51 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 31.07.2013 domáhal voči povinnému vymoženiu pohľadávky vo výške 277,67 eur a trov exekúcie. Návrh na vykonanie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 21.08.2013.

2. Okresný súd Komárno vydal dňa 17.09.2013 poverenie na vykonanie exekúcie č. 5401*097771 pre súdneho exekútora Mgr. Stanislava Poláka.

3. Súdny exekútor dňa 28.06.2019 doručil na Okresný súd Komárno podnet na zastavenie exekúcie a žiadal, aby súd zastavil exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Zároveň oznámil súdu, že trovy exekúcie si uplatňuje vo výške 44,51 eur. Súdny exekútor si uplatnil minimálnu odmenu v sume 33,19 eur a hotové výdavky titulom poštovných nákladov v sume 3,90 eur, čo po započítaní 20 % DPH predstavuje spolu sumu 44,51 eur.

4. Podľa § 243h ods. 1 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170401.html>> neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

5. Súd konštatuje, že prvoradým účelom exekúcie je nútené uspokojenie právoplatne judikovanej pohľadávky oprávneného z majetku povinného spôsobom, ktorý určuje exekútor. Súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie po uplynutí lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii alebo po tom, keď sa mu doručí právoplatné rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli, vydá príkaz na vykonanie exekúcie niektorým zo spôsobov taxatívne ustanovených týmto zákonom v § 62 a 63 Exekučného poriadku. Ďalší postup súdneho exekútora v exekúcii, je však podmienený existenciou postihnuteľného majetku povinného, umožňujúceho realizovať niektorý zo zákonom vymedzených spôsobov exekúcie. V opačnom prípade totiž nie sú vytvorené objektívne podmienky umožňujúce ďalší postup súdneho exekútora, smerujúci k uspokojeniu pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní a exekučný súd je povinný aj bez návrhu prebiehajúcu exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zastaviť. Aj napriek tomu, že účelom exekúcie je uspokojiť pohľadávku oprávneného, samotná exekúcia nemôže neprimeraným spôsobom zasahovať do práv povinného, čo je zvýraznené v samotnom Exekučnom poriadku tým, že exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 61b Exekučného poriadku), len primeraným spôsobom (§ 69 Exekučného poriadku a pod.), nemožno ňou postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa zákona exekúcii nepodliehajú (§ 61a Exekučného poriadku), že súdny exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 4 Exekučného poriadku), že súd je povinný aj ex offo v každom štádiu exekúcie skúmať, či sú splnené podmienky na jej pokračovanie (§ 57 ods. 1 v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku) a podobne. Ak teda čo i len jedna z podmienok na pokračovanie exekúcie splnená nie je, exekučný súd nemá inú možnosť len prebiehajúcu exekúciu zastaviť. Môže pritom prihliadať len na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, a nie na skutočnosti domnelé či tie, ktoré sa s určitou pravdepodobnosťou môžu v budúcnosti vyskytnúť, t.j. pre rozhodovanie súdu o zastavení, resp. nezastavení exekúcie je určujúci stav a majetkové pomery povinného ku dňu rozhodovania, resp. vydania rozhodnutia. Nie je preto možné vziať do úvahy eventuálnu zmenu majetkových pomerov povinných v budúcnosti, ktorá je tu teoreticky možná vždy.

6. Zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý môže mať výlučný záujem na pokračovaní exekúcie, napr. i z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok. Ale takéto očakávanie musí mať reálny podklad. Takže vyjadrenie oprávneného k podnetu exekútora nie je pre rozhodnutie exekučného súdu nevyhnutné bez toho, aby hrozilo reálne porušenie práv oprávneného. Ústavný súd v podobnom prípade vo veci udáva (IV. ÚS 452/11), že podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno zastaviť na návrh alebo aj bez návrhu. Zatiaľ čo dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku) alebo na základe ktorých fakultatívne pristúpi k takémuto rozhodnutiu (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku), upravuje Exekučný poriadok podrobne, ustanovenie okamihu, kedy tak má alebo môže učiniť, nie je explicitne ustanovený. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania.

7. Nakoľko súdny exekútor počas výkonu exekúcie zistil, že povinný nevlastní žiadny hnutelný alebo nehnuteľný majetok, ktorý by postačoval aspoň na úhradu trov exekúcie, súd má za to, že nie je možné splniť účel exekúcie, ktorým je nielen úhrada trov exekúcie zo strany povinného, ale aj uspokojenie pohľadávky oprávneného. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na to, že z exekučného spisu na základe šetrení, ktoré vykonal súdny exekútor, ako napr. lustrácie v katastri nehnuteľností, lustrácie motorových vozidiel, lustrácie v registri obyvateľov, bankové lustrácie a lustrácie v sociálnej poisťovni je preukázateľne zrejmé, že majetok povinného nepostačuje ani na úradu trov exekúcie, súd rozhodol tak, ako to je uvedené v prvej výrokovej vete tohto uznesenia.

8. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“), ak je exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

9. Poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia, keďže si súdny exekútor uplatnil minimálnu odmenu v súlade s § 14 ods. 1 vyhlášky, súd mu priznal odmenu vo výške 33,19 eur, čo po započítaní 20 % DPH predstavuje sumu 39,83 eur. Súd ďalej priznal súdnemu exekútorovi náhradu za hotové výdavky titulom poštovného za doručenie 2 zásielok cestou pošty v sume 3,90 eur, čo po započítaní 20% DPH predstavuje sumu 4,68 eur.

10. Vzhľadom k tomu, že sa exekúcia zastavila pre nemajetnosť povinného, súd rozhodol podľa § 203 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku a na zaplatenie trov exekúcie vo výške 44,51 eur zaviazal oprávneného tak, ako to je uvedené v tretej výrokovej vete tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Komárno v dvoch vyhotoveniach.

Proti výroku II. a III. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.